

Heilaspuni úr enda í annan

Stórtíðindini á forsiðu Dagblaðsins friggjadaginn 6. januar 1989 eru, at undirritaði, Jóhann Mortensen, krevur Hans Jørgensen frá sum formann í útvarps- og sjónvarpsnevndinni.

Greinin, sum er ein heilaspuni úr einum enda í annan, leggur eisini meg undir at hava gjørt samansvörjningar í samband við «útvarps- og sjónvarpsnevndina» síðsta heyst, og aftur nú í samband við at nokkur útvarpsfólk søktu leys störv í sjónvarpinum.

Dagblaðið skuldetur Hans Jørgensen og meg fyrri beinleiðis at vera «lyklapersónar í javnaðar- atskónini imóti útvarpinum í heyst», eins og blaðið leggur meg undir at hava «mobiliserað» starvsfólkini imóti leiðsluni í útvarpinum.

Við tað at henda perfida forsiðugreinin er loddrøtt lygn øll sum hon er, er neyðugt við hesi viðmerking:

— Hvørki undirritaði ella nakar annar var lyklapersónur í tiltakinum hjá 20 útvarpsfólkum í roynd

at bota arbeiðsviðurskiptini.

— Tiltakið var ikki politiskt — ella ein «javn- aðaratsókn»!

— Ikki eina ta einastu fer havi eg tosað við Hans Jørgensen, Atla Dam ella nakran annan politikara í samband við málið!

— Ei heldur havi eg skifti orð við Boga Godtfred, Hans Jørgensen ella nakran annan um innstillingina til störv í sjónvarpinum ella í samband við hesa starvssetan!

Útvarpsmálið

Við tað at greinin í Dagblaðnum er ein samantvístur av tveimum málum er neyðugt við hesi útreining:

Um miðan august í fjør frættu útvarpsfólk um hendingina, tá Oddvá Nattestad helt seg ikki hava annað í at velja enn at siga upp í útvarpinum.

Starvsfólk í útvarpinum hildu, at nú var ovboðið, ti eitt starvsfólk fyrri og annað eftir fýr vegna vantandi samstarv við leiðsluna.

Fundur varð hildin um

málið og meira enn 20 starvsfólk vóru samd um at heita á landsstýrið um at gera tað neyðuga fyrri at fáa tað arbeiðsligari á stovninum. Síðani gekk málið sína gongd. Onkur leyp frá, men 20 fólk vóru so í verkfalli í fleiri vikur fyrri at leggja herðslu á áheitanina og kravið.

Starvsfólkini, sum vóru í verkfalli, hava áður fingið skotið í skógvarnar, at politiskur flokkur og ávisir persónar stóðu aftanfyrri tiltakið og skundaðu undir. Men hesum hava tey blankt vist aftur í blaðnum, og eg havi fingið vátan fyrri, at tey gera tað aftur, um tað verður neyðugt.

Sjónvarpsmálið

Upphavið til forsiðugreininna í Dagblaðnum er ein oddagrein í Tíðindablaðnum Sosialinum, har vist var á fleiri meira og minni lögvar starvsinnstillingar og «setanir seinastu árin. Seinasta innstillingin hjá sjónvarpsnevndinni í samband við at fyra störv skuldu setast varð tikin fram av prinsipiellum orsökum.

Eingin persónur varð nevndur. Heldur ikki varð kastað eftir nøkrum við skarni, sum Dagblaðið sigur. Vist varð einans á, at kvalifikatiónir (útbúgving og royndir) eiga at viga tyngri enn tær ofta gera.

Eisini í hesum sambandi verður illgitt um lyfti og samansvörjningar av ymsum slag millum undirritaða, Boga Godtfred, sjónvarpsnevndarformannin og landsstýrið.

Men hetta er eisini tann reini heilaspuni, sum onkur paranoidiskur heili hevur fostrað.

Oddagreinin, sum var ætlað sum ein «viðmerking», var einans skrivað út frá einum aftursvari hjá Boga Godtfred í Dimmalætting til eina grein í Oyggjatiðindum.

Eingin «agangur», sum

Dagblaðið insinuerar, hevur verið á Jóhann Mortensen í hesum sambandi. Ikki fyrr enn en læs aftursvarið hjá Boga, fekk eg at vita, at hann hevði søkt — og eg skrivaði viðmerkingina.

Ómansligt

Herfyrri hevði Arnstein Niclasen, verkfrøðingur og býráðslimur Fólka floksins í Havn, eina grein í blaðnum, sum nam við hugtakið blaðetikur.

Hann fanst at Tingakrossi fyrri ikki at fingið nokur leysatiðindi um at hann hevði skrætt valplakatið niður váttað ella avsannað.

Kundi ikki annað enn hava samhuga við Arnstein — at verða lagdur undir at skræða valplakatið niður!!!

Óneyðugt at siga, at mær tykir tað eisini vera vánaligt ikki at kanna eftir, um nakað sum helst var í skuldsættunum móti undirritaða og útvarpsfólkunum. Serliga, tá Dagblaðið ikki er fært fyrri at visa til eina ta einstu keldu.

Hoast eg eri burturstaddur, havi eg telefon.

Eisini er tað sera ómansligt, at «rinda-skrivarin» ikki torir at seta navn ella framerki undir.

(Hinvegin havi eg einki imóti, at tað í politiskum greinum verður insinuerað — ella kanska eisini ironiserað — tá mál tykjast huldrukent. Eitt minsta krav má kortini vera, at eitt sindur er um málið og at skrivarin setir navn ella framerki undir. Men í hesi forsiðugreinin — vorði sum tíðindagrein — var ikki vet av sannleika, hoast greinin varð sett upp, sum alt var próv-fast!)

Vyrtulking

Sum nevnt leggur Dagblaðið meg undir at vilja hava Hans Jørgensen burtur úr útvarps- og

sjónvarpsnevndinni — ja, eg krevi alla nevndina frá, verður sagt — og grundgevingin fyrri hesi tulkning er niðurstøðan í oddagreinin, sum var soljóðandi:

«Sjónvarpsnevndin hevur aftur vist, at hon megnar ikki at innstilla fólk eftir kvalifikatiónum, og tað eiga politisku flokkarnir at gera sær greitt, nú nýggj nevnd skal veljast».

Tá Dagblaðið helt, at hetta var forsiðuevni, kundu teir t.d. biðið meg greina hetta nærri. Um eg t.d. helt, at rætturin at innstilla störv skuldi takast frá hesum nevndunum, ti ta störv skulu setast á t.d. telefonverkinum, strandferðsluni ella gjaldstovuini skal ikki nokur nevnd gera innstillingar. Ella um eg veruliga meini, at Hans Jørgensen ella aðrir nevndarlímur attu at skiftast út, ti teir innstilla eftir skeivum kriterium?

Ikki kann sigast annað

enn at evnini at vyrtulka á Dagblaðnum eru goð. Fyrri ikki at tala um evnini at illgita. Hinvegin tykjast evnini at meta um, hvat er rætt og hvat er rangt, at vera út av lagi vánalig.

Sum í bóltspæli — tá leikarin ikki fær boltin, go leggur hann eftir mótaleikaranum!

Newcastle upon Tyne,
13.1.1989

Jóhann Mortensen

E.s. Dagblaðið skrivar um «plettrítt» «generalublað». Er tað Dagblaðsins — Fólka floksins — askoðan, at føroysk starvsfólk, sum hava brukt sin demokratiska rætt at gera vart við viðurskipti á almennum stovni, sum tey ikki halda vera í lagi, hava eitt «plettað» «generalublað», og hvørjar avleiðingar fáa hesi «plettaðu» «generalublaðini»?

j.m.

